

[Heick.]

vareforsyningsudvalg at tage spørgsmålet op endnu en gang og prøve på at finde udveje for at få habitstoffer på friliste. Og hvis det ikke kan ske, vil jeg henstille, at man undersøger forholdene i praksis og udfra de enkelte behov prøver på at foretage en retfærdigere fordeling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Der er i og for sig i den ærede spørgers nye indlæg ikke fremkommet nye momenter, som kræver svar.

Jeg skal endnu en gang tilføje, at der på adskillige konfektionsfabrikker er en varemangel, der er lige så udpræget som hos skrædderne. Jeg vil også gerne sige, at den lille udregning, det ærede medlem i hast foretog, måske er rigtig, men man må jo tage i betragtning, at det habitstof, der gives ekstra her, skal lægges ovenpå det, man havde i forvejen. Og det er jo heller ikke meningen, at det skal fordeles ensartet på samtlige landets skræddere; meningen er netop at komme de særlig hårdt ramte til hjælp i første omgang. Det er det, det lille beløb skal bruges til. Jeg indrømmer, at skulle det fordeles jævnt blandt hele landets skræddere, ville det ikke batte meget.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at man også må tage i betragtning, at beskæftigelsessituationen er ganske udmærket blandt de arbejdere, der arbejder i dette fag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgertiden var dermed til ende.

Formanden: Jeg skal foreløbig udskyde punkt 2 på dagsordenen.

Man gik derefter til punkt 3 på dagsordenen, som var:

Afgørelse af formandens forslag angående behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en den 2. december 1946 i Washington vedtagen konvention angående regulering af hvalfangst.

Formanden: Som tidligere meddelt går mit forslag ud på, at det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning underkastes to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således, at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 287 af 30. juni 1922 om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2691).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik derpå til:

Første behandling af forslag til lov om bemyndigelse til foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4645; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2651).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Victor Gram: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

A. John Pedersen: Mit parti er villigt til at medvirke til det foreliggende lovforslags ophøjelse til lov, så meget desto mere som det jo er en naturlig forlængelse og en forlængelse, der er nødvendig. Men da nogle eksempler synes at tyde på en vis uensartethed i behandlingen af de forskellige sager, særlig hvad erstatningen angår, mener vi, det vil være naturligt, at lovforslaget gøres til genstand for en kort udvalgsbehandling, således at den højtærede minister for offentlige arbejder kan få lejlighed til at gøre rede for, efter hvilke retningslinier man går frem i disse ekspropriationssager, og efter hvilke retningslinier erstatningen ansættes. Det er afgjort nødvendigt, at der, når talen er om ekspropriation, ude i befolkningen næres en vis tryghed med hensyn til, at det hele foregår på en korrekt og — sidst, men ikke mindst — ensartet måde.